

Sygn. akt IV CNP 102/07

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi dłużnika
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w E.
z dnia 19 maja 2006 r., sygn. akt [...],
z wniosku wierzycieli [...]
z udziałem dłużnika MP
o egzekucję świadczeń pieniężnych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 lipca 2007 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Dłużnik MP wniósł osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w E. z dnia 19 maja 2006 r., którym oddalone zostało jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w I. z dnia 4 stycznia 2006 r. o przysądzeniu własności.

Skarga dłużnika jest niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów bądź radców prawnych. Zasada ta nie odnosi się jedynie do osób określonych w paragrafie drugim tego przepisu. Także więc w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia zachodzi konieczność wykazania się przez skarżącego zdolnością postulacyjną, analogicznie jak dotychczas w postępowaniu kasacyjnym, czy też zażaleniowym (por. m. in. postanowienie SN z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/97, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 77 oraz z dnia 19 grudnia 2000 r., V CZ 113/00, nie publ.). Wniesienie skargi przez stronę, która nie ma zdolności postulacyjnej czyni skargę tę niedopuszczalną. Za taką więc należało uznać skargę dłużnika jako wniesioną przez niego osobiście i z tej przyczyny odrzucić.

Wobec powyższego ocena spełnienia pozostałych przesłanek, od których zależy dopuszczalność skargi, stała się bezprzedmiotowa, gdyż wyniki tej oceny nie mogły mieć już wpływu na treść rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy skargę dłużnika odrzucił, przyjmując za podstawę rozstrzygnięcia art. 424⁸ § 1 k.p.c.